

شیخ العرب والعجم عارف باللہ حضرت اقدس
مولانا شاہ حکیم محمد اختر صاحب برکاتہم

Download from: [aghalibrary](http://aghalibrary.com)

خانقاہ امدادیہ اشرفیہ
گلشن اقبال بلاک نبرہ کراچی

دخدای دوستی خلور اعمال

دخدای دوستی خلور اعمال

شیخ العرب والعجم عارف باللہ حضرت اقدس
مولانا شاہ حکیم محمد اختر صاحب دہمت برکاتہم

خانقاہ امدادیہ اشرفیہ
گلشن اقبال بلاک نمبر ۲ کراچی

صفحه نمبر	موضوعات	نمبر شمار
۴	باسمه سبحانه و تعالی	۱
۵	تعلیمی بیان	۲
۶	یو مت پریره پرینبول	۳
۸	بجلكی بشكاره كول	۴
۱۲	شرعی پرده	۵
۱۶	دخاوند د حقوقو خیال ساتل	۶
۲۰	دنظر حفاظت كول	۷
۲۹	د زړه حفاظت كول	۸
۳۰	پر پورته ذكر سوي ثلور اعمالو باندي دتوفیق دپاره ثلور تسبیحات	۹
۳۱	یوه تسبیح (۱۰۰) واری لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ووايه	۱۰
۳۲	یوه تسبیح (۱۰۰) واری اللَّهُ اللَّهُ ووايه	۱۱

نمبر صفحہ	موضوعات	نمبر شمار
۳۳	یوه تسبیح (۱۰۰) واری استغفار و وایه	۱۲
۳۳	توفیقِ اطاعت	۱۳
۳۲	پراخی دروزی	۱۴
۳۲	بی شمیره مغفرت	۱۵
۳۵	اول داخلیدل دجنت	۱۶
۳۵	یوه تسبیح (۱۰۰) واری درود شریف و وایه	۱۷
۳۹	دوې مراقبې ساتونکی د ولایت	۱۸
۴۳	اوله مراقبه مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ	۱۹
۴۹	دوهمه مراقبه خپل محان تر ټولو کم سنجولو مراقبه	۲۰
۵۱	قرآن پاک د صحیح ویلو کوښښ	۲۱

باسمه سبحانه و تعالی

دولایت و مقام ته درسیدو خلور اعماله چی حضرت مولانا شاه حکیم محمد اختر صاحب دامت برکاتهم دقرآن کریم او احادیث نبوی په رناکبندی وضع کړی دی په دې دعمل کولو ډیر زیات ضرورت دی او افایده و ثمره یی ډیره عامه ده بې شمیره کسانو ته الله پاک د هدایت ذریعه گرځولی دی او اینده هم دالله پاک څخه ددې دکتنی اخستو امید لرو داچی د اردو ژبی څخه وپښتو ژبی ته ژباړل سوی دی نو ددې څخه ان شاء الله تعالی هغه کسان چی اردو لیک اولوست نه لری هغه به هم حنی برخه مندسی. بنده داترجمه وکتل ان شاء الله د اصل کتاب سره سمون لری الله پاک دی و مترجم ته اجر دارین ورنصیب کړی.

۱۴۲۸/۱۲/۲

عبدالقیوم آغا

ناظم تعلیمات اشرف المدارس

تعلیمی بیان

عارف بالله حضرت اقدس
مولانا شاه حکیم محمد اختر صاحب
دامت برکاتهم

خلور اعماله داسی دی چی شوک پر هغه بانندی عمل
وکی نو ترمرگ دمخه به انشاء الله تعالی دخدای ولی سی
او ددی اعمالو په برکت به انشاء الله تعالی ددین پر ټولو
احکامو بانندی دعمل کولو توفیق حاصل کړی ځکه چی دا
احکام خلکو ته مشکل معلومیری په خاطر ددی چی پرنفس
بانندی زور راخی. کوم طالب علم چی د امتحان په پارچه
کی مشکل سوالونه حل کړی هغه ته دآسانه سوالو حل
کول گران کارنه دی. نویا پرنفس دزور راوستلو سره او
دالله درضا دحاصلولو دپاره چی شوک پر لانندی ذکر سوی
اعمالو بانندی عمل وکی هغه ته به پر ټوله دین عمل کول
آسانه سی او هغه به دالله دوست جوړ سی.

۱ یو مت پریره پریببول

دبخاری شریف حدیث دی

﴿خَالِفُوا الْمَشْرِكِينَ وَقِرُوا اللَّحْيَ وَأَحْفُوا الشَّوَارِبَ
وَكَانَ بَنُ عُمَرَ إِذَا حَجَّ أَوْ اعْتَمَرَ قَبَضَ عَلَى لِحْيَتِهِ
فَمَا فَضَلَ أَخَذَهُ﴾

(بخاری ج ۲ باب تَقْلِيمِ الْأَظْفَارِ ص ۸۷۵)

ترجمه: دمشركينو مخالفت و كړي

پريري پريره دي او بریتونه كوچني كی.

او حضرت ابن عمر رضی اللہ عنہما چې حج یا عمره كوله نو بې
خپله پريره په خپل مت كی ونيوله چې ترمت به زیاته وه
هغه بې غچي كړل. دبخاری شریف په بل حدیث كی
راغلی دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل

﴿إِنَّهُكَو الشَّوَارِبَ وَأَعْفُوا اللَّحْيَ﴾

(بخاری ج ۲ باب اعفاء اللحي ص ۸۷۵)

ترجمه: بریتونه بنه کوچنی کی او بریری لوی کی.
 نوبیا یومت بریره پرینبول واجب ده لکه څنگه
 چی د وترلمونځ واجب دی، د کوچنی اخترلمونځ یا
 دلوی اخترلمونځ واجب دی همدا رنگه یومت بریره
 پرینبول هم واجب ده او د خلورو امامانو پردې باندی
 اجماع ده، دیوه امام په دې کی اختلاف نسته. علامه
 شامی لیکلی دی

﴿أَمَّا اخْتِذَا اللَّحِيَةِ وَهِيَ مَادُونِ الْقُبْضَةِ كَمَا يَفْعَلُهُ
 بَعْضُ الْمَغَارِبَةِ وَمُخَنَّثَةُ الرَّجَالِ فَلَمْ يُسْحَ أَحَدٌ﴾

(شامی جلد ۱ ص ۱۲۳)

ترجمه: د بریری وهل چی هغه ترمت کمه وی لکه
 ځینی مغربی او سیدونکی او ځناثا (نرینځو کی) یې
 کوی دهیچا په نیز جواز نه لری.
 حکیم الامت مجدد الملت حضرت مولانا اشرف علی

تهانوی رحمة الله عليه په خپل کتاب بهشتی زیور حصه ۱۱
صفحه نمبر ۱۱۵ کی لکیلی دی چی دریری خریل یا
کونلهی کول یعنی تر یوه مټ کمول دواړه حرام دی او
بریره دزامی شخه ده پدې خاطر تر زنی لاندی هم باید
یومټ وی او دمخ یو طرف او بل طرف هم باید یویو مټ
وی یعنی درو سرو طرفوته یومټ بریره پریښول واجب ده.
عینی خلگ خو تر زنی لاندی بریره یومټ پریږدی مگر
دمخ یو طرف او بل طرف کوچنې کی، بڼه پوه سی چی
بریره درو سرو طرفوته یومټ پریښول واجب ده که په یوه
طرف کی هم تر یوه مټ د ورچی د دانې په اندازه کمه
وی نوداسی کول حرام او گناه کبیره ده.

۲) بجلکی ښکاره کول

دنارینوو دپاره بجلکی پټول حرام او گناه کبیره
ده. دبخاری شریف حدیث دی

﴿ مَا سَفَلَ مِنَ الْكُفَّيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ ﴾

(بخاری ج ۲ ص ۸۶۱ بَابُ مَا سَفَلَ مِنَ الْكُفَّيْنِ فِي النَّارِ)

ترجمہ: پہ ازار (پرتوگ، لنگ، اورد قمیص، لنگوٹہ، پتھو او داسی نور) سرہ چی دبجلکو ہر خونہ حصہ پتھہ سی د دوزخ پہ اور بہ سوخی۔ معلومہ سوہ چی بجلکی پتھول کبیرہ گناہ دہ ٹحکہ چی پرصغیرہ گناہ بانندی د دوزخ عذاب نستہ۔ حضرت مولانا خلیل احمد سہارن پوری رحمة اللہ علیہ پہ بذل المجھود شرح ابی داؤد کی لیکلی دی چی د ازار ٹخخہ معنی ہغہ لباس دی چی دپورٹہ ٹخخہ کبنتی تہ راغلی وی لکہ پرتوگ، لنگ یا اورد قمیص او داسی نور چی پہ دغہ باید بجلکی پتھہ نسی۔ کوم لباس چی دلاندی دخوا پورٹہ راخی لکہ جرابی پہ دغہ بجلکی پتھول گناہ نہ لری۔ لھذا کہ غوارپ چی بجلکی پتھہ کپ نوجرابی وکہ لیکن دجرابی داستعمال باوجود ہم پرتوگ،

لنگ، پتو یا اوږد قميص او داسی نورشيان تر بجلکو کښته ساتل جواز نه لری بلکه په داحال کی هم دپورته څخه کښتی ته راغلی لباس د بجلکو څخه پورته ساتل واجب دی او بجلکی په دوو حالتو کی ښکاره کول ضروری دی

۱ کوم وخت چی ولاړیاست

۲ کوم وخت چی روان یاست.

که چیری په ناسته کی یا په پروتی بجلکه په ازار پته سی نوهیڅ گناه نه لری. بعضی خلگ دا فکر کوی چی بجلکی صرف په لمانځه کی باید ښکاره سی نو کله چی مسجد ته داخل سی پایڅې پورته کی دا یوه ډیره ناپوهی ده، ښه پوه سی چی بجلکی ښکاره کول صرف په لمانځه کی ضروری نه دی بلکه په وخت کی دولاری او رفتار هم بجلکی ښکاره کول ضروری دی که نی گناه کبیره پر لازمیری. مولانا خلیل احمد سهارن پوری رحمة الله علیه فرمائی

﴿ وَهَذَا فِي حَقِّ الرِّجَالِ دُونَ النِّسَاءِ ﴾

(بذل المجهود کتاب اللباس ص ۵۷)

او داحکم صرف دنارینوو دپاره دی، بشعو ته دبجلکو دپتولو حکم دی. یوصحابی و حضرت محمد ﷺ ته عرض وکی

﴿ إِنِّي حَمِشُ السَّاقَيْنِ ﴾

چی زما پوندی وچی سویدی. مطلب بی داوو چی ددې ناجورپی په وجه زه بجلکی پتولای سم؟ حضرت محمد ﷺ هغه ته دبجلکی د پوتولو اجازه ورنه کړه او ورته وئې فرمایل

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْبِلَ ﴾

(فتح الباری ج ۱۰ کتاب اللباس ص ۲۶۴)

ترجمه: الله تعالی دبجلکو دپتونکی سره محبت نه کوی. محترمو دوستانو فکر وکی چی په بجلکو پتولو بانندی دخدای دمحبت شخه محروم پاته کیدل

داخنګه عقلمندی ده. حضرت محمد ﷺ یو صحابی
ته چی پتو پر مځکه ورپسی څکیدی وفرمایل
﴿ **أَمَّا لَكَ فِي أُسْوَةٍ** ﴾

(فتح الباری ج ۱۰ کتاب اللباس ص ۲۶۳)

ترجمه: آیا زما د ژوند په طریقه کی ستا دپاره نمونه
نسته؟ بس دمحبت دپاره خالی په ژبه دعویٰ کافی نه دی،
محبت خو څوک دمحبوب پراطاعت بانندی مجبوره کوی.

لَوْ كَانَ حُبُّكَ صَادِقًا لَا طَعْتَهُ
إِنَّ الْمُحِبَّ لِمَنْ يُحِبُّ مُطِيعٌ

یعنی که چیری ته په محبت کی صادق وای نو
دمحبوب اطاعت به دی کولای ځکه چی عاشق
دچاسره محبت کوی دهغه امرمنونکی او فرمانبرداره
وی. بس دمحبت تقاضا داده چی موږ باید دالله اود
رسول نافرمانی ونه کو، ددوی پر هرامر بانندی عمل
و کو نویا موږ په محبت کی رښتینی یو.

پورته ذکر سوی دوه عمله خو دنارینوو دپاره دی. ددې پر عیای دی بنسعی لاندی ذکر سوی دوه عمله و کی نو انشاء الله تعالی دخدای دوستانی به جوړی سی.

۱ شرعی پرده

نن سبا په یوه گناه کی عام مبتلا یو او هغه دشرعی پردې نه کول دی. عام خلگ خوڅه کوې عینی خاص کورنی هم پکبنی اخته دی چی دفامیل (خاندان) دنامحرمو څخه پرده نه کوی. بنسعی چی دکوره څخه وزی نو چادری و کی مگر دنامحرم دوستانو څخه پرده نه کوی که څه هم ددوی څخه پرده کول دشریعت حکم دی ځکه چی ددوی سره پیری اړیکی پېښیری. لهندا دخاندان د نامحرمو سره پیر احتیاط ضروری دی.

دبنسعو دپاره لاندی ذکر سوی دوستان نامحرمه دی پدې خاطر ددوی څخه پرده کول ضروری ده.

دخاله میره، دعه میره، د اکازوی، دعه زوی،
 دخاله زوی، دماما زوی، دخورمیره، دمیره ټوله نارینه
 دوستان بيله خسر شخه دا ټوله نامحرم دی. بشو ته پکار
 ده چی دلپوره شخه پرده په خاصه توگه وکی. یوې بشی
 د حضرت محمد ﷺ شخه پوښتنه وکړه چی مور دلپوره
 (د میره د ورور) شخه پرده وکو، حضرت محمد ﷺ
 ورته وفرمایل چی لیورخو مرگ دی مرگ یعنی څرنکه
 چی مرگ ژوند ختموی همدا رنگه دلپوره شخه پرده نه
 کول دین بریاده وی پدې خاطر دلپوره شخه باید داسی
 وپیریږي لکه څرنکه چی د مرگ شخه پیریږي، ځکه
 چی پدی کی فتنه ډیره ده پدې خاطر حضرت محمد ﷺ
 په تنگه سره دا جمله وفرمایل.

دشرعی پردې دا مطلب نه دی چی دروازه په ځان
 پسی بنده که او په خونه کی کښینه بلکه که کور کوچنی
 دی نوغټ پورنی بڼه پرمخ را ایله که چی مخ دی

څوك ونه وینی او په پورنی باندی بدن پټ كه دكور كار
 كوه، لیكن كه په كور كی څوك نه وی نو دنامحرم سره
 یوازی توب جائز (روا) نه دی او بی ضرورته د نامحرمو
 سره خبری مه كوی. كه چیری یوضروری خبره وی مثلاً
 دكور سودا راغواړې نو په پرده كی لږ په دروند آواز ورته
 ووايه او پر یوه دسترخوان باندی دنامحرمو سره ډوډی
 مه خوری یائې دخپلو مرو سره وخوری یا بنځی دی
 یوځای وخوری او نارینه دې بېل ځای وخوری. دغه
 رنگه كوچنی هلكان په كور كی مزدوران كی كله چی
 هغه ځوانان سی نو دكور بی بی وائی چی دده څخه څه
 پرده كوم، دې خوما لوی كړی دی. بڼه سرخلاص
 كړی چی دده څخه پرده كول واجب ده، دكوچنیوالی
 احكام جلا دی او دلوپوالی احكام جلا دی، دكوچنی په
 پاكولو یا لویولو سره څه كیږی، هغه سی خو خپل اولاد
 هم په كوچنیوالی پاكوې او لمبوې مگر كله چی ځوان

سی بیا ئی هم پاکولای سی؟ دخوانی وروسته چی
دخپل اولاد دپاره احکام بدل سول نو مزدور خو نامحرمه
دی دده څخه پرده نه کول سخته گناه ده.

همدا رنگه نن سبا یوه بله ناجوری هم پیدا سویده
هغه داده چی دې زما دینی ورور دی، دې زما دینی
زوی دی. دخولی په ویلو سره نه څوک ورور کیږی
اونه زوی کیږی، ددوی څخه پرده ده.

۲) دخاوند دحقوقو خیال ساتل

دبنځو دپاره دخدای دوستی دحاصلولو دوهم خاص
عمل دخاوند دحقوقو خیال ساتل دی. ددې عمل په برکت
به انشاء الله تعالی ودوی ته قُرب عظیم (دالله تعالی ډیر
نژدیوالی) ورپه نصیب سی، الله تعالی دخاوند ډیرحق ایښی
دی، هغه ته ئی ډیر عظمت او بزرگی ور کړیده او هغه یی
پر بنځو بانندی حاکم گر ځولی دی. پدې خاطر خاوند

خوشحاله ساتل ډیرلوی عبادت دی او هغه خوابدی کول
ډیره گناه ده.

رسول الله ﷺ فرمایلی دی هره بنځه چی پنځه وخته
لمونځ کوی، دروژې په میاشت کی روژې نیسی او خپل
عزت او ناموس ساتی یعنی بدکاری نه کوی او دخپل
خاوند تابعداری او فرمانبرداری کوی نو هغې بنځی ته
اختیاردی چی دهری دروازې څخه وغواړی جنت ته
ولاړه سی یعنی دجنت په اتو دروازو کی دهری دروازې
څخه ددې زړه وغواړی و جنت ته دی ورداخله سی.

رسول الله ﷺ فرمایلی دی هری بنځی ته چی مرگ
په داسی حال کی راسی چی دهغې خاوند دهغې څخه
خوشحاله وی نو هغه جنتی ده. رسول الله ﷺ وفرمایلی که
ما دخدای څخه ماسوا وبل چاته دسجدې امر کولای
نوبنځی ته به می حکم کړی وای چی خپل خاوند ته

سجده و کی (مگر بیلہ اللہ پاک شخہ بل چاتہ سجده کول روانہ ده پدې خاطر بنھی ته هم روانہ ده چی خپل خاوند ته سجده و کی).

رسول الله ﷺ فرمایلی دی کله چی خاوند خپله بنه دخیل کار دپاره راوبولی نو فوراً دی وده ته راسی حتی که په نغری یا دیگدان کی د چوپی پخولو دپاره ناسته وی هم دی وده ته راسی. رسول الله ﷺ فرمایلی دی که خاوند خپله بنه دخیل حان سره دپری ایستلو (جماع) دپاره راوبلله او هغه نه ورغله او خاوند داغسی په غصه کی بیده سو نو پولی ملائکی ترسهاره پوری پردغه بنھی بانندی لعنت وایی او که چیری شرعی او طبعی عذر لری نو و خاوند ته دی و وایی مثلاً دمريضی (حيض) شپې می دی داشرعی عذر دی یا که ناجورپه وی نودی عذر ورته و کی داطبعی عذر دی.

رسول الله ﷺ وفرماییل چی په دنیا کی چی یوه بنځه
 خپل خاوند زهیره وی نوهره حوره چی په جنت کی دده
 کیږی وایی چی خدای پاک دی ستایځ و کاری دی مه
 زهیره، دی خو یو څو شپې ستا میلمه دی، دی خوتا
 پریږدی وموړته راځی.

رسول الله ﷺ فرمایلی دی چی درې قسمه انسانان
 داسی دی چی دهغو نه لمونځ قبلیری اونه بی یوه بله
 نیکی قبلیری په هغو کی یوه هغه بنځه ده چی دهغې
 خاوند دهغې څخه ناراضه وی. یوچا درسول الله ﷺ
 څخه پوښتنه وکړه چی یارسول الله ﷺ تر ټولو بڼه بنځه
 کومه یوه ده؟ نبی علیه السلام وفرماییل هغه بنځه چی
 خاوند ئی هر وخت دهغې وخواته وگوری نوخوشحاله
 ئی کړی، چی هغه یوڅه ورته وواپی نودهغه خبره ومنی
 او په خپل ځان او مال کی هیڅ دده مخالفت ونه کړی
 او دخاوند یو حق دادی چی خاوند پر کور وی دده بی

اجازې نفلی روژې ونه نیسی، نه نفلی لمونځ وکړی او یو حق دخاوند دادی چی دخاوند ومخته به په خراب خیرن شکل سره نه واوسپړی بلکه په بنائست او سینگار سره باید واوسپړی او دخاوند یو حق دادی چی دخاوند بیله اجازې دکورڅخه دباندی هیڅ ځای ولاړه نه سی نه دعزیز او قریب کورته نه دبل چاکورته.

۳ دنظر حفاظت کول

پدې معامله کبسی نن سبا عام غفلت دی. بدنظری خلک گناه هم نه بولی. که څه هم دنظر دحفاظت حکم الله تعالی په قرآن پاک کی ورکړیدی.

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾

ترجمه: ای نبی! تاسی ایمان والوته وواياست چی دخپلو بعضو نظرو حفاظت وکړی. یعنی نامحرمو انجونو او نامحرمو بشځوته مه گوری.

دغه رنگه بی بریری او بی بریتو هلکانو (لغز نو) ته مه گوری
 یا که چیری بریره او بریتونه بی هم راغلی وی او دهغو
 طرف ته میلان (شوق) کیبری نو دهغو طرف ته کتل هم
 حرام دی یعنی دکومو مخانو طرف ته په کتلو سره چی
 نفس حرام خونداغلی دداسی مخانو طرف ته کتل حرام
 دی او دنظر حفاظت دونی ضروری دی چی الله تعالی په
 قرآن کریم کی بنسخته جلا حکم ورکړیدی

﴿يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾

بنسختی دی هم دخپل نظر حفاظت وکړی
 حال داچی په لمانځه روژه او په نورو احکامو کی
 بنسخته جلا حکم نه دی ورکول سوی بلکه نارینوو
 ته حکم ورکول سویدی او بنسختی دتابع سوی په حیثیت
 پدې احکامو کی شاملی دی.
 دبخاری شریف حدیث دی

﴿زَنِ الْعَيْنِ النَّظْرُ﴾

(بخاری ج ۲ کتاب الاستیذان زنی الحوارح دون الفرج ص ۹۲۳)

ترجمه: دسترگو زنا ده نظر بازی.

بدنظره او زناکار دالله تعالی دوستی په خوب هم
نسی لیدلای ترهغه وخته پوری چی ددغه کار شخه په
رښتیا سره توبه ونه کاري او دمشکوة شریف حدیث دی

﴿لَعَنَ اللَّهُ النَّاطِرَ وَالْمَنْظُورَ إِلَيْهِ﴾

(مشکوة کتاب باب النظر الی المخطوبه)

ترجمه: دالله تعالی لعنت دی وی پریدنظری

کونکی بانندی او ثوک چی خپل ځان

دبدنظری دپاره مخ ته کی.

بس پرناظر (کتونکی) او منظور (لیدونکی) دواړو

بانندی دالله رسول ﷺ دلعنت ښیرا فرمایلی ده، د اولیا

دښیرا شخه بیرلونکی دی د سیدالانبياء ﷺ دښیرا شخه

ویریری چی د حضرت محمد ﷺ د غلامی په صدقه کبنی بزرگی حاصلیری. لهندا که چیری پر کومه بنه باندی سترگی ولگیری نو ژر تر ژره سترگی وارپوه یوه لحظه ئی هم پر هغې مه پریرده. نو بیا د قرآن پاک لور ذکر سوی آیات مبارک او د حدیث شریف په رنا کبنی بدنظری کونکی ته درې بدلغه ورکول کیری

۱ د الله او د رسول ﷺ نافرمان

۲ د سترگو زنا کار

۳ ملعون یعنی لعنتی

که چا ته پدې لقبو وویل سی نو خونو سپکاوی به وی. لهندا که غواړې چی ددې لقبونو څخه ځان وساتي نو د نظر حفاظت ضروری دی. ځینی خلگ وائی چی صاحبه نه می څه انخیستی دی نه می څه ورکړی دی صرف ورته ومی کتل، دا ملایانو بیکاره

په مور پسی سوتی را اخیستی دی. ای خلگو ملایان مونه
 حُغله وی الله او رسول منع فرمایی. ملا مسئله نه جوړوی
 مسئله درته وائی لکه خنگه چی مو پورته قرآن او حدیث
 درته ذکر کړی دی، آیا دا دملا خبری دی؟ او زه درته
 وایم چی نه دی شه اخیستی اونه دی شه ورکړی، صرف
 ورته ودی کتل، که چیری دونه معمولی خبره ده نویا
 ولی ورته گورې؟ مه ورته گوره.

نودا معلوم سول چی په کتو سره ضرور شه اخلی
 او شه ورکړې په دغه خاطر خو ورته گورې او هغه حرام
 خوند او لذت دی چی دسترگو په ذریعه وه زړه ته
 حاصیلیری او په هغه دزړه خانه خرابه سی.

دالله تعالیٰ شخه دونه لیری کیدل بل په هیخ گناه
 کی نسته لکه خونو چی پدې گناه کبسی دی. دزړه قبله
 وربدله کی، دزړه رُخ (توجه) چی ۹۰ درجې دالله تعالیٰ

طرف ته وو په بدنظری ۱۸۰ درجې وگرځی یعنی دالله
 تعالی طرف ته شا او هغې بنځی ته یی مکمل رخ سو.
 اوس که لمونځ هم کوی نو هغه بنځه ئی منخته ده، که
 قرآن کریم وایی هم دامخ ته ده، که یوازی ناست یی هم
 دهغې طرف ته فکر وی. پرځای دالله تعالی اوس ئی
 هروخت دهغې بنځی خیال او فکر په زړه کی دی.

دزړه داسی بربادیدل په بل هیڅ گناه کی نسته مثلاً
 لمونځ دی قضا کړی یا درواغ دی وویل یا یوڅوک دی
 په عذاب کړی نو دزړه رخ (توجه) مثلاً ۴۵ درجې دالله
 تعالی څخه واوښتی. بیادی توبه وکښل، د حقداره
 څخه دی بڅښنه وغوښتل نو دزړه رخ بیرته دالله تعالی
 طرف ته صحیح سو مگر دبدنظری گناه داسی ده چی
 بنده دالله تعالی څخه بالکل غافلہ سی او هغه حسن یا
 ښکلا یی په زړه کی ځای ونیسی. دځینو انسانانو خاتمه

هم په خرابه سول.

د کنزالعمال حدیث دی الله تعالی په حدیث قدسی
کی فرمائی

﴿ اِنَّ النَّظَرَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ ابْلِيسَ مَسْمُومٌ مَنْ تَرَكَهَا
مَخَافَتِي اَبْدَلْتُهُ اِيْمَانًا يَجِدُ حَلًا وَتَهُ فِي قَلْبِهِ ﴾

(کنزالعمال ج ۵ ص ۳۲۸)

ترجمه: نظرد ابليس دغشو دغشو یوغشی دی په
زهرو کی وهل سوی چا چی زما دبیری شخه دغه ترك
کړی ددې په بدله کی به وده ته داسی ایمان ورکم
چی دهغه خوږوالی به پنخپل زړه کی حاصل کړی.

یعنی هغه به واجد وی او حلاوتِ ایمانی (خوږوالی
دایمان) به دده په زړه کی موجود وی داخیالی، تصویری
او وهمی دنیا نه ده، وحی الهی ده. دایبی نه دی فرمایلی
چی ته فکر وکه چی دایمان خوږوالی می وزړه ته راغلی

بلکه ﴿يَجِدُ﴾ بی فرمایلی دی چی ته به پنخپل زره کی داخوند حاصل کړې.

محترم دوستانو عمل و کړی او وگوری زره به یو داسی خوږوالی حاصل کړی چی د دنیا سلطنت او باچھی به ورته بی قدره سی. علامه ابوالقاسم قشیری رحمة الله علیه په رساله قشیریہ کی لیکلی دی چی دنظر دحفاظت په حکم ورکولو سره الله تعالی دسترگوخوند واخیستی مگر په عوض کی ئی دزره غیرفانی (نه ختمیدونکی) خوږوالی را کړی او ملاعلی قاری رحمة الله علیه فرمائی

﴿وَقَدْ وَرَدَانَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ

إِذَا دَخَلَتْ قَلْبًا لَا تَخْرُجُ مِنْهُ أَبَدًا﴾

(مرقاة ج ۱ ص ۷۴)

ترجمه: حلاوت ایمانی (خوږوالی دایمان) چی کوم زره ته داخل سی بیا هیڅکله نه عینی وزی.

ملاعلی قاری رحمة الله عليه ددې په تشریح کی فرمائی

﴿ فَفِيهِ إِشَارَةٌ إِلَى بَشَارَةِ حُسْنِ الْخَاتِمَةِ ﴾

(مرقاة)

اوپه دې کی ددبني خاتمي زيري دی عککه چي ايمان دزړه څخه وتلای نسی نوخاتمه هم پر ايمان کيږی .لهذا دنظر حفاظت ددبني خاتمي ضمانت هم دی .

محترمو دوستانو نن سبا دا دبنه خاتمي دولت پر بازارو، پر هوایي میدانو او پر استادگاو باندي تقسیميږي پردې عايو باندي خپل نظرونه وساتي اوپه زړه کی دحلاوت ايمانی (دایمان خوند) ذخيره کړی او ددبني خاتمي ضمانت واخلي . پدې خاطر زه درته وایم که چيري نن سبا بي حیائی او بي پردگی ډيره ده نو ايمانی خوندونه هم بي شميره دی . دسترگو حفاظت وکی او د ايمان خوندونه حاصل کړی .

۴ دزیره حفاظت کول

دنظر دحفاظت سره دزیره حفاظت هم ضروری دی. مخنی خلگ خو دنگاه چشمی حفاظت وکی لیکن دنگاه قلبی حفاظت نه کوی یعنی دسترگو حفاظت خو ئی وکی لیکن دزیره دسترگو حفاظت نه کوی او په زره کی دبنایستو مخانو خیال په راوستلو سره حرام خوند اخلی، بڼه پوه سی چی داهم حرام دی الله تعالی فرمائی

﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ (الایه)

ترجمه: الله تعالی ستاسی دسترگو په غلاء او ستاسی دزرو په رازو بڼه خبردی. ته چی په زره کی حرام خوندونه اخلی الله تعالی په هغه خبردی.

دتیرو گناهونو خیالات راتلل بد نه دی، راوستل ئی بددی. که چیری غلط خیال راسی نو پر هغه بانندی هیخ نیونه نسته مگر دخیال د راتللو وروسته په هغه کی مشغوله

کیدل یا دتیرو گناهو په یادولو سره دهغه څخه خوند اخیستل یا دآینده گناهو لاری جوړول یا دبنځو خیال په زړه کی راوستل داپوله حرام دی او دالله تعالی دناراضه کیلو سبب دی او په زړه کی دغلط خیالات راوستلو یو لوی تاوان داهم دی چی په دغه سره دگناهونو غوښتنی نوری هم پیرپری چی بیا په دغه سره دبدن ټوله غړی په گناهو کی د اخته کیلو قوی اندیښنه سته. الله تعالی دی حفاظت راپه نصیب کړی اوددې حرامو کارو څخه مو دی وساتی. ددې خلورو حرامو کارو پرېښولو په برکت به انشاء الله تعالی دټولو گناهو پرېښول ورته آسانه سی.

پر پورته ذکر سوی خلور اعمالو بانندی دتوفیق دپاره خلور تسبیحات

دپورته ذکر سوی حرامو اعمالو څخه دځان دساتلو

دپاره خلور وظيفي دى چي دهغه په ويلو سره روح قوی کيږي او کله چي روح قوی سي نو بيا دگناهو څخه دځان ساتنه به ورته آسانه سي.

① يوه تسبيح (۱۰۰) واري لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ووايه

دمشکوة شريف حديث دى

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَيْسَ لَهَا حِجَابٌ دُونَ اللَّهِ ﴾

(مشکوة باب ثواب التسبيح والتحميد والتهليل والتكبير ص ۲۰۲)

ترجمه: د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ او د الله تعالى

ترمينځ هيڅ پرده نسته.

کله چي بنده پرمخکه باندي دا کلمه وايي نو عرش عظيم ته دهغه لَا إِلَهَ رسيږي. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دويلو طريقه داده چي کله لَا إِلَهَ وايست نولږڅه فکرو کي چي زما لَا إِلَهَ عرش عظيم ته ورسیده او کله چي إِلَّا اللَّهُ وايست نولږڅه

فکر و کی چی دعرش عظیم شخه دیو نورانی ستون په ذریعه دالله تعالی نور زما زره ته داخلیری. لږخه فکر و کی پردماغ باندی ډیر زورمه راولی. په اندازه داته یا لس واری **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ویلو ورسته **مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** په ویلو سره کلمه شریفه پوره کی.

۲ یوه تسبیح (۱۰۰) واری الله الله ووايه

پراول الله باندی **جَلَّ جَلَالُهُ** ویل واجب دی یعنی کله چی په یوه مجلس کی دالله پاک نوم یاد سی نو یو واری **جَلَّ جَلَالُهُ** ویل واجب دی. په محبت سره دالله نوم واخلی او فکر و کی چی یوه ژبه زما په خوله کی ده او یوه ژبه زما په زره کی ده او ددواړو شخه په یو وخت کی دالله نوم راوخی او زما دهر ورپښته شخه دالله نوم راوخی. لږخه فکر کافی دی پردماغ باندی ډیر زورمه راولی.

۳ یوه تسبیح (۱۰۰) واری استغفار وروایه

﴿ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴾

ترجمه: ای الله! زموږ گناهونه وبخښې

او پر موږ باندې رحم وکړه ځکه چې

تر ټولو ډیر رحم کوونکی یی.

او دلته درحمت خلور تفسیره دی چې حضرت

مولانا اشرف علی تهانوی رحمة الله علیه فرمایلی دی.

۱ توفیق اطاعت

دگناهونو دناسیت په وجه دالله تعالیٰ دعبادت او

فرمانبرداری توفیق عینی واخیستل سی نوبنده دالله تعالیٰ

څخه دبخښنی په غوښتلو سره درحمت طلب کوی چې

موږ ته بیرته دعبادت او خپل فرمانبرداری توفیق راکړی

کوم چې زموږ څخه دگناهو په وجه واخیستل سو او اوس

ماستا څخه دخپلو خطاوو بخښنه وغوښتله نو لهذا بیرته

دا توفیق راته را کړې.

۲ پراخی د روزی

دگناهو په خاطر زموږ روزی هم تنگه سی نوبنده
دبخبښنی په غوښتلو سره دا غواړی چی زموږ روزی را
پراخه کړې او برکت هم پکښی واچوې او دبرکت
معنی ده ﴿قَلِيلٌ كَثِيرُ النَّفْعِ﴾ چی په تعداد کی لږ وی
خو گټه ئی ډیره وی.

۳ بی شمیره مغفرت

درحمت دریم تفسیر دی بی حساب به مغفرت،
ای الله! دقیامت په ورځ زموږ څخه حساب او کتاب
مه اخله ځکه چی ستا رسول ﷺ فرمایلی دی
﴿مَنْ نُوقِشَ عَذَابَ﴾ دچاڅخه چی حساب وسو یعنی
بحث او مباحثه ورسره وسوه نوهغه ته به عذاب

ور کول کیری. پدی خاطر ای! الله دقیامت په ورخ
 زموږ بی حساب به مغفرت وکړي.

۴ اول داخیلیدل دجنت

درحمت خلورم تفسیر دی جنت ته اول داخیلیدل
 یعنی دبنده دطرفه څخه دا درخواست دی چی ای الله!
 ماستا څخه دخپلو گناهونو بخښنه وغوښته اوس دقیامت
 په ورخ ماته سزاه راكوي بيله سزا او عذاب څخه ماته
 دجنت اول داخیلیدل راپه نصیب کړي.

۳ یوه تسبیح (۱۰۰) واری درود شریف ووايه

هره ورخ سل واری درود شریف ووايست

﴿ صَلَّى اللهُ عَلَى النَّبِيِّ الْأَمِيِّ ﴾

دامختصر درود شریف هم په حدیث پاك کی راغلی دی
 اود درود شریف ویلو یو زړه وړونکې طریقه زموږ اول
 شیخ حضرت مولانا شاه عبدالغنی صاحب رحمة الله علیه

داسی رابنولې وه چې د درود شریف دوپلو په وخت کې
دی دافکر وکی چې روضې مبارکې ته مخامخ ولاړیم او
دآسمان څخه پر حضرت محمد ﷺ باندې چې درحمت
بې شمیره باران اوری دهغه څخه یو څو څاخکی پرمهام
مېنلې.

دقطب العالم حضرت مولانا رشید احمد گنگوھی
رحمة الله علیه څخه یو چا پوښتنه وکړه چې اول استغفار
ووايو او که درود شریف؟ په جواب کې ورته وفرمایل چې
اول مردار اوخیرن کالی پریولې او که عطر وهې؟ لهندا اول
روح دگناهو دمرداریو څخه د استغفار په ذریعه پاک که بیا
د درود شریف عطر ووهه.

پورته ذکرسوی تسیبحات په پابندی سره ویلو
باندې زړه د نور څخه ډکېږی، په روح کې به طاقت
پیداسی او دگناهونو د ظلمت (تاریکیو) څخه به یی

وحشت کیری. هم دغه فرق دی د ذاکر او دغیر ذاکر په مابین کی، چی د ذاکر خنجه کله گناه و سی نوهغه ته ژر دظلمت (تاریکی) احساس پیدا سی عکله چی هغه دنور خاوند دی، دظلمت په راتللو سره بی قراره سی. پدې خاطر ژر دالله تعالیٰ خنجه دغفوه په غوښتلو او دگناهونو دتلافی په کولو سره بیرته نور دالله تعالیٰ سره بحال کړی او غیر ذاکر په مثل درپانده دی چی هغه ته دتاریکی احساس هم نه پیدا کیری.

لهذا پردې تسییحاتو په پابندی سره عمل کولو باندی انشاء الله تعالیٰ په روح کی به دنفس او شیطان سره دمقابلی زبردست قوت پیداسی او دپورته ذکر سوی حرامو اعمالو خنجه دحان ساتنه ورته آسانه سی او یوه ورځ به داسی راسی چی دگناه کولو جرأت به ئی نه وی او دگناهونو خنجه دحان پرساتنه باندی دالله تعالیٰ دوستی موقوف ده.

الله تعالی فرمائی

﴿إِنْ أَوْلِيَاءُ هَٰؤُلَاءِ الْمُتَّقُونَ﴾

ترجمه: یعنی زما هیخ دوست نسته مگر
صرف هغه بندگان چی گناه نه کوی.

نوراته معلومه سوه چی دالله تعالی ددوستی بنیاد تقوی
ده حتی چی دالله تعالی دولایت ترپولو لور مقام صدیقیت
هم پرتقوی بانندی موقوف دی. هرشوک چی هرشونه
دیر تقوی داره دی هغونه لور دخدای دوست دی حکه چی
دگناهونو شخه دحان په ساتنه کی زره غمجن سی
او دصبر تریخ غرپ تیرول غواری نو پر دغه غم بانندی
الله تعالی دخپلی دوستی عظیم (لوی) انعام ایبسی دی .

الله تعالی دې دعمل توفیق راکړی ، کامله تقوی
دی راپه نصیب کړی او بیله دحق دغوښتنی فقط په
خپل مهربانی سره موږ ټوله دولایت صدیقیت وانته
ته ورسوی (آمین)

آفتابت برِ حدث هامی زند
لُطْفِ عَامِ تونمی جوید سَند

اې الله! ستا لمر پرنجاستونو هم لویږی نو هغه هم خپل
د فیض څخه نه محرومه کوی ځکه چی ستا مهربانی قابلیت
ته نه گوری. نویا دخپل مهربانی یو نظر پردې نااهله باندی
هم واچوې او په جذب کولو سره یی خپل وگرځوې آمین.

دوې مراقبې ساتونکی د ولایت

دوې مراقبې داسی دی چی څوک یی وکی انشاء
الله تعالی د کبر د ناجوړی څخه به په امان وی ځکه
چی د کبر ناجوړی دونه خطرناکه ده چی په حدیث
شریف کی راغلی دی چی دچا په زړه کی زړه غوندی
کبر وی هغه جنت ته نسی تلای. دې ناجوړی ابلیس
مردود کړی کله چی ده وویل

﴿ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ ﴾

زه تر آدم علیه السلام بهتر یم

﴿ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴾

زه دی د اوره پیدا کړی یم او هغه دی

دختو څخه پیدا کړی دی

او د اور زور پر خاوری باندی لوړ دی. په دغه کی ده
 خبیث بی عحایه اعتراض پر الله تعالی باندی وکی چی ته
 افضل دفاضل و منخته کښته کوې. بس هر څوک چی د
 ابلیس پر نقش قدم باندی غی یعنی دچا په زړه کی چی
 تکبر وی خطر ده چی دالله تعالی د درباره څخه ورتړل
 (مردود) سی. پدې خاطر لاندی ذکر سوی مراقبې انشاء
 الله تعالی دمردودیدو څخه دحفاظت ضمانت دی ځکه
 چی ددې په برکت سره انشاء الله تعالی په زړه کی
 تکبرنسی پیدا کیدای. بس دا مراقبې دالله تعالی د دوستی

او ولایت د اعمالو ساتونکی دی ځکه چې هرڅو نه
نیکیانی گتېل ضروری دی هغونه هم دهغو ساتنه
ضروری ده.

اوس که څوک ووائی چې دمراقبې څه ثبوت سته
نو زموږ شیخ حضرت مولانا شاه عبدالغنی صاحب
رحمة الله عليه وفرمایل چې دمراقبې دلیل دا حدیث
شریف دی

﴿ رَاقِبِ اللّٰهَ تَجِدُهُ تُجَاهَكَ ﴾

دالله تعالی فکر وکه ته به هغه خپل مخ ته ووينې.
اولیاء کرام چې کومه مراقبه په خلکو کوی دهغه
مقصد هغه دی چې په حدیث احسان کی ذکر سوی دی

﴿ اَنْ تَعْبُدَ اللّٰهَ كَاَنْكَ تَرَاهُ ﴾ الخ

دالله تعالی داسی فکر پیداسی لکه ته چې الله ته
گورې او چاته چې داسی کیفیت حاصل سی نویا هغه

گناه څنگه کوی او څوک چی دگناهونو څخه وساتل سو
هغه به دالله تعالی دوست سی ځکه چی دولایت بنیاد
تقوا ده

﴿ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: إِنَّ أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ ﴾

الله تعالی فرمائی چی زما هیڅ دوست
نسته مگر صرف متقی بندگان.

مگرن سبا عینی جاهل صوفیان، نابلده او گمراه رقمه
خلگ چی کومی مراقبې په خلگوباندی کوی مثلاً په
ساعتوفکر په وهل چی درنا ټکی په غتیدو سره په مختلفو
رنگو تبدیل سو یا دمځکی څخه په هوا یم یا ساکت
کبینه او فکر و که ترڅو چی نور دمځکی څخه ترآسمانه
ونه وینې حتی چی خلگ ددې جاهلانه مراقبو څخه
لیونیان سوی دی. لهندا بنه ځان پوه کی چی داسی مراقبې
هیڅ کله مطلوب نه دی. پدې خاطر دمراقبې مقصد می

لور بیان کی چی دالله تعالی فکر په زړه کی داسی ټینگ سی چی دالله تعالی د نافرمانی د اعمالو څخه حفاظت وسی ځکه چی د نافرمانی په اعمالو باندی بنده دالله تعالی د ولایت او دوستی څخه محرومه سی.

① اوله مراقبه

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ

اوله مراقبه دا ده چی کله یونیک عمل درڅخه وسی نوهغه خپل کمال ونه بولې، دالله تعالی عطاء بی وبوله اوداکومه خیالی خبره نه ده حقیقت دی. الله تعالی فرمائی

﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ﴾ الخ

کله چی ستا څخه یوه نیکی وسی مثلاً بڼه تقریر وسی، بڼه لیکنه وسی، بڼه تدریس وسی، تبلیغ وسی، دبنځو څخه دنظر حفاظت، زړه او دجسم دساتلو توفیق وسی، دالله تعالی په لار کی دخرڅولو توفیق وسی یعنی

کومه حسنه ، کومه نیکی یا کوم ښه کار درڅخه و سی
 نو الله تعالی په قرآن پاک کی فرمایي او دکبر علاج نازله
 وی چی دغه خپل کمال مه بوله ﴿ فَمِنْ اللَّهِ ﴾ دا دالله
 تعالی عطاء ده، دا دده مهربانی ده، دده فضل دی. د درختی
 په ریښو کی امبار وی دهغه امبار څخه که خوشبویه گل
 پیدا کیږی نو آیا دا د امبارو کمال دی؟ که د امبارو کمال
 وای نو گل به بدبویه پیدا کیدای لیکن بدبویه امبارو څخه
 خوشبویه گل پیدا کیدل دا دالله تعالی عطاء او دهغه کمال
 دی. دارنگه زمور پیدا یښت د ﴿ ماء مهین ﴾ څخه سویدی،
 دپلار منی او دمور د حیض مرداره وینه زمور تعمیر مواد دی.
 لهندا دبد اعمالو کیدل زمور د فطرت څخه لیری نه وه
 لیکن ددی مرداری مادې څخه پاک اعمال کیږی نو دا
 ﴿ فَمِنْ اللَّهِ ﴾ دی دالله تعالی عطاء دهغه فضل دهغه
 رحمت او دهغه کمال دی. که خاوری بریښی نودا

دخاورو کمال نه دی دلمر دشاعو کمال دی لمرکه
 خپلی شغلی دخاورو څخه ایسته کی نوخاوری به بې
 نوره سی.

﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ﴾

کی الله تعالی دتکبر او دخودبینی علاج وفرمایلی
 چی خپله کومه نیکی خپل ذاتی کمال مه بوله بلکه دا
 دالله تعالی عطاء ده، دالله تعالی توفیق دی، دالله پاک
 کومک دی. لکه څرنګه چی پلار دزوی لاس ونیسی
 اوپر کاغذ باندي یوڅه په ولیکی بیا ورته ووائی چی
 واه زما زویه تاخو ډیر بڼه خط ولیکی، بس همدا حال
 زموږ دنیکو دی چی الله تعالی خپله توفیق راګوی
 او بیا هغه زموږ طرف ته منسوب کړی.

دنیکو توفیق ورکول هم دالله تعالی مهربانی ده او هغه
 زموږ طرف ته منسوب کول دا پرمهربانی باندي مهربانی

ده. زمورږ شيخ حضرت شاه عبدالغني صاحب رحمة الله
عليه به فرمايله چي الله تعالی چي دا فرمايلي دي

﴿ جَزَاءٌ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴾

ترجمه: دا بدله به ورکول کيږي چي کافي
انعام به وي ستا درب دطرفه څخه.

نو زمورږ دمحدوده عمل جزاء غير محدوده څنگه
کيدلای سواي بس دا جزاء فرمايل هم دهغه عطاء ده.
معلوم سول چي دگناهونو څخه دځان ساتلو، دنیک
اعمالو، دالله تعالی دپاد چي دا توفيق دي، دا ټول دالله
پاک عطاء ده دهغه احسان دي، دهغه مهرباني ده زمورږ
کمال نه دي.

دغه رنگه چي زمورږ څخه کومي خطاوي اوگناه
کيږي نو په دا بل آيت کي الله تعالی فرمائي

﴿ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ﴾

اوستا شخه چی کومه گناه وسی هغه ستا دنفس شرارت دی، ستا دنفس حرارت دی، ستا دنفس جسارت دی، حماقت دی، نجاست دی، غلاظت دی. الله تعالی خودنیک اعمالو حکم ورکوی او دبدی شخه دحان ساتنی حکم ورکوی، دالله تعالی و طرف ته دگناه نسبت کول کفر دی. لهذا الله پاک فرمائی کومه گناه چی ستا شخه وسی هغه دخپل نفس خطا و بوله چی پر هغه بانندی په شرمنده کیدو سره زما شخه بخښنه وغواړې. ﴿اَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ کی دبخښنی دغوښتلو حکم دی مگر دلته بی رب (پالونکی) ولی وفرمایل؟

پدې خاطر چی پالونکی دخپل پاللی شی سره محبت لری او پالل سوی شی دخپل پالونکی سره محبت لری، دغه وجه ده چی کوچنې دخپل مور په شا پسې وی حکه چی ور معلومه ده چی مور ما پالی، حیوان و ساته نو

هغه هم په شا پسې وی ځکه چې ور معلومه ده چې ده زه پاللی یم درب په فرمایلو کی د دواړو محبتو ثبوت دی. درب په فرمایلو سره یی دا راوښوول چې زما خو ستا سره محبت دی چې دی ، مگر ستا هم زما سره محبت دی. محبت د دواړو جانبه څخه کیږی.

اللَّهُ بِكَ دَمَغْفِرَتِ اميد راکوی ځکه چې زه ستا سره محبت لرم ، زما څخه بخښنه وغواړه زه به تا وبخښم ﴿ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ﴾ زه ډیر زیات بخښونکی یم زما څخه ولی ناامیده کیږی.

بس هره نیکی دالله تعالی عطاء اوهره گناه دخپل نفس خطاء و بوله، پر عطاء باندی شکر گزاره او پر خطا باندی شرمنده اوسه. څوک چې دعطاء او خطا په مابین کی وی دتکبر څخه به ساتلی وی او څوک چې دتکبر څخه په امان وی هغه به انشاء الله د مردودیدو څخه محفوظه وی.

دوهمه مراقبه

خپل ځان ترټولو کم سنجولو مراقبه

دوهمه مراقبه ده چې خپل ځان ترټولو کم وبوله او ټوله تر ځان بڼه وبوله لکه څنگه چې حکیم الامت مولانا اشرف علی تهانوی رحمة الله عليه فرمائی چې زه تر ټولو مسلمانانو کمتریم فی الحال او تر ټولو کافرانو او حیواناتو کمتریم فی المال. لهندا هر شخص ته دخپل ځان په باره کی دافکر کول لازم دی چې هر مسلمان فی الحال تر ما بڼه دی یعنی په موجود حال کی هر مسلمان تر ما بڼه دی که څه هم هغه هر څو نه گناهکاره، شرابی، کبابی او زانی وی، زه هر مسلمان تر ځان بڼه بولم ځکه چې ممکنه ده چې سربیره پر گناهونو دهغه یو عمل دالله پاک په دربار کی قبول سوی وی او دقیامت په ورځ الله تعالی هغه وبخښی او زما یو عمل

دالله پاك په دربار كې ضبط سوي وي او دهغه په وجه زما پر ټولو نيكيو باندي خاوري واوري او زما نيونه وسي. بس داگمان قايم كه د تكبر څخه دنجات دپاره داگمان كول كافي دي، دخپل كمترې يقين كول فرض نه دي په گمان سره كار كيږي.

او تر ټولو كافرانو او حيواناتو څخه ځان كم وبوله في المال يعني په اعتبار د انجام زه تر كافرانو او حيواناتو كم تر يم ځكه چي اوس دخاتمې علم نسته چي زما خاتمه څنگه ليكلې ده كه د كافر خاتمه پرايمان وسوه نو د ټوله ژوند د كفر عفو به ورته وسي او هغه به جنت ته ولاړسي اوماته دخپل خاتمې علم نسته چي پر كوم حال به وسي.

لهذا تر څو پوري خاتمه پرايمان باندي ونه سي زه تر كافر ځان څنگه بڼه وبولم. لهذا تر څو پوري پرايمان باندي خاتمه ونه سي تر ټولو كافرانو زه كمتره يم او

دحيواناتو څخه خو کوم حساب کتاب نه اخیستل کيږي. لهدا ترڅو پوري خاتمه پرايمان باندي ونه سي نوزه ترحيواناتو هم کمتره يم.

لهذا دتکبر څخه دحفاظت دپاره سهار او ماينام دا جمله وايست چي ياالله زه ترټولو مسلمانانو کمتريم في الحال او ترټولو کافرانو او حيواناتو کمتريم في المال. الله تعالی دی دعمل توفيق را کړی آمين.

قرآن پاک دصحيح ويلو کوښښ

په وارو وارو می دا عرض کړیدی چي دقرآن شريف حروف دصحيح کولو کوښښ وکړی. په خپلو خپلو حلقو کی په يوه قاری صاحب باندي دقرآن شريف حروف درست کړی. عیني داسی غلطی دی چي گناه کيږه دی. په لحن جلی کی حروف تغیرخوری، پدې خاطر قرآن شريف صحيح ويل ډیر ضروری دی.

حکیم الامت مولانا اشرف علی تهانوی رحمة الله
 عليه په لوی لوی علماؤ باندي په تهانه بهون (خپله
 خانقاه) کی نورانی قاعده (سپاره) وویل بیائې بیعت
 کرل صحیح تلاوت کول دومره ضروری معامله ده.
 پدې خاطر عرض درته کوم چی دا معمولی خبره مه
 بولی، که دیوه شاعر کلام څوک غلط ووايي نوهغه
 څونه ناراضه کیږي او د الله تعالی کلام چی څنگه دی
 زړه غواړي هغه سی به یی وایی؟ لږ د فکر خبره ده چی
 د الله تعالی کلام دعظمت څه ډک دی.

حکیم الامت مولانا اشرف علی تهانوی رحمة الله
 عليه فرمائی چی روزانه ته نیم ساعت پر یوه قاری
 صاحب سبق وایه نوانشاء الله تعالی په دوو میاشتو
 کی به د قرآن شریف د الفاظو درسته اداینه وکړي.

